



# สวนพฤกษศาสตร์ 5-योग



## มะคังแดง

ชื่อวิทยาศาสตร์

*Dioecrescis erythroclada* (Kurz) Tirveng.

ชื่อวงศ์

RUBIACEAE

ชื่ออื่น ๆ

จงก่าขาว (กาญจนบุรี) จิ้งก่าขาว ชันยอด (ราชบุรี) ตุ่มกาแดง (ภาคกลาง) มะคัง (เชียงใหม่) มะคังป่า (ภาคกลาง ภาคเหนือ) มุยแดง ลุ่มปุกแดง (นครราชสีมา)

ชื่อสามัญ

-

ลักษณะทั่วไป

ไม้ยืนต้น กิ่งไม้พุ่ม ขนาดกลาง สูง 6-12 เมตร ใบดกหนาทึบ กิ่งก้านสีน้ำตาลแดง มีขนนุ่มๆเหมือนกำมะหยี่สีน้ำตาลแดงปกคลุมทั่วไป โคนต้นและกิ่งมีหนามโดยรอบ หนามขนาดใหญ่ พุ่งตรงออกเป็นระยะ ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม รูปวงรีหรือรูปไข่กลับ กว้าง 8-15 เซนติเมตร ยาว 15-22 เซนติเมตร ผิวใบมีขนทั้งสองด้าน มีหูใบอยู่ระหว่างก้านใบ โคนใบมน หลังใบเรียบ ท้องใบมีขนสีขาวปกคลุม ขอบใบเรียบ ก้านใบมีขนสีขาว มีหูใบเป็นรูปสามเหลี่ยมหลุดร่วงง่าย ดอกช่อขนาดเล็กออกเป็นช่อสั้น ที่ซอกใบใกล้ปลายกิ่ง ดอกย่อยสีเขียวอ่อน กลีบดอกมี 5 กลีบ โคนกลีบดอกติดกัน กลีบดอกรูปกลม เกสรตัวผู้เป็นเส้นติดกับกลีบดอกวางสลับหว่างกลีบดอก ผลสด รูปกระสวย มีสันนูนจำนวน 5-6 สัน ผิวเรียบ ปลายผลมีกลีบเลี้ยงติดอยู่

นิเวศวิทยา

พบตามป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ

ประโยชน์

ราก ใช้เป็นยาแก้ไข้ ช่วยเฝ้าระวังท้อง ต้น ใช้ต้มน้ำดื่มช่วยให้เลือดลมเดินสะดวก หรือต้มกับตัวยาคื่นเพื่อแก้อาการไตพิการ แก้ปวดท้อง ช่วยขับพิษในน้ำเหลือง และโลหิต และใช้ตำพอกแผลสดเพื่อห้ามเลือดได้